

JIŘINA NOVÁKOVÁ

ANETKA

**A VÁNOČNÍ
HVĚZDIČKA**

ANETKA A VÁNOČNÍ
HVĚZDIČKA

Jiřina Nováková

Sněhové vločky se lehounce a loudavě snášejí z oblohy dolů, jako by se jim na zem snad ani nechtělo.

Mrazivý vzduch si s nimi rozverně pohrává, nadnáší je a houpá, houpy – hou.

Po chvíli se vločky roztančí ladným krokem baletním, aby se tak se stejnou ladností a lehkostí navršily na sněhově nadýchanou peřinku. Zvolna, zlehýnka – jako ta nejjemnější prachová peříčka.

Tak nějak zvláště a líbivě se rozjasnila doposud pochmurná a zasněžená krajina, která se díky dovednosti přírody proměnila do jemné a bělostné nádhery.

Je s údivem pozorovat, jak se tenké vrbové větvičky pod tíhou sněhu ohýbají až k zemi, aniž by se zlomily.

Vypadá to, jako když se větvičky stromů klanějí před tou sněhovou nadílkou a děkují za vláhu, kterou jim příroda nabídla.

A jak nádherně vypadají ověncené jehličnany o kousek dál v lesíku, skoro jako v pohádce o zasněženém království.

Také statečné větvičky jedlí, smrčků a borovic nesou tu mrazivou tíhu, aby pak pyšně ukazovaly celému světu jedinečnou, a zasněnou krajinu.

Zdá se, že ještě téměř před chvílí holé stromy i keře v parcích a zahradách vypadající doposud poněkud nudně, najednou byly zabalené do bílých jemných závojų. Jako nevěsty, vystrojené pro svůj slavnostní den.

Sněhová nadílka pro radost

V nížinách někdy bývá sněhu poskrovnu, a tak není divu, že sněhová nadílka přináší radost a obdiv každému, nejen dětem.

Ale hlavně, zajistí dostatek vláhy přírodě. A to je to nejlepší, co si mohou lesy, louky, pole i pastviny přát.

Sníh takto postupně roztává a vsákne se pozvolna do půdy. Žádná voda z něj nepřijde nazmar. Na jaře se pak travička krásně zazelená a obilíčko na polích dobře poroste, protože bude mít dostatek vláhy.

